گزارش

بازگشت به مسیر همسایگی

ادامه از صفحه ۲

دیدار و گفت‌وگوی سیدعباس عراقچی، وزیر خارجه، با صاحبه غفاراوا، رئیس پارلمان جمهوری آذربایجان، هم اهمیتی دوچندان داشت و رایزنی در بهبود روابط و گسترش همکاری‌ها تحت لوای حمایت پارلمان بخشی از برنامه فشرده روز گذشته وزیر و هیئت همراه بود. در نهایت برنامه دیدارهای وزیر امور خارجه با حضور دانشگاه ملی باکو و رونمایی از کتاب «قدرت مذاکره؛ اصول و قواعد مذاکرات سیاسی و دیپلماتیک» که به زبان آذری ترجمه شده بود، به پایان رسید.

روایتی از خویشاوندی تاریخی

دراین‌بین هم‌زمان با این سفر، یادداشت عراقچی در رسانه آذربایجانی منتشر شد که درواقع زمینه فکری دیدارهای باکو را شکل داد؛ متنی که در آن روابط ایران و آذربایجان «فراتر از همسایگی جغرافیایی» و مبتنی بر «خویشاوندی تاریخی» توصیف شده بود. عراقچی با اشاره به پیوندهای عمیق میان دو ملت، مرزهای سیاسی را «خطوطی روی نقشه» دانسته و نوشته بود که «دل‌ها و میراث مشترک قرن‌ها با نوایی یگانه تپیده‌اند». او در این یادداشت یادآور شد که ایران از نخستین کشورهایی بود که استقلال آذربایجان را به رسمیت شناخت. همچنین «بیانیه تهران» نخستین سندی بود که در آن ارمنستان تمامیت ارضی آذربایجان را پذیرفت و ایران طی سه دهه گذشته مسیر حیاتی نخجوان را باز نگه داشته است. این روایت، درواقع تلاش برای بازگرداندن حافظه مشترک به قلب سیاست جاری دو کشور است؛ حافظه‌ای که به گفته او «شاید غبار زمان برخی حقایق را کم‌رنگ کرده باشد»، اما وجود آن برای فهم منافع متقابل حیاتی است.

اهمیت راهبردی از اتصال‌های ترانزیتی تا امنیت انرژی

بخش مهمی از اهمیت سفر عراقچی، به حوزه پروژه‌های مشترک و ظرفیت‌های اقتصادی بازمی‌گردد. تهران و باکو طی سال‌های اخیر همکاری‌های گسترده‌ای در حوزه ترانزیت، انرژی و مدیریت منابع آبی داشته‌اند که در همین راستا هم عراقچی در یادداشت خود به پروژه‌های مهمی اشاره کرده است؛ ازجمله پروژه پل «کلاله-آغبند» که می‌تواند مسیر تازه‌ای برای تجارت، ترانزیت و اتصال منطقه‌ای ایجاد کند و تنوع مسیرهای مواصلاتی را افزایش دهد. همین‌طور درباره رودخانه ارس، که روزگاری مرز جدایی تلقی می‌شد، امروز محور چندین طرح مشترک ازجمله سدسازی و نیروگاه‌سازی است.

هشدار تهران برای امنیت منطقه و نقش بازیگران خارجی

عراقچی در دیدارهای خود، نشست خبری مشترکش با همتای آذربایجانی و نیز در یادداشت منتشرشده، تأکید کرده است که امنیت قفقاز جنوبی «کالایی وارداتی» نیست و دخالت بازیگران خارجی «به‌ویژه رژیم صهیونیستی» نه‌تنها کمکی به ثبات نمی‌کند، بلکه آن را آسیب‌پذیرتر می‌کند. اشاره او به «بازگشت سیاست‌های تنش‌زای آمریکا و ماجراجویی‌های اسرائیل» یادآور حساسیت تهران درباره تحرکات امنیتی در مرزهای شمالی ایران است.

این بخش از گفتار عراقچی، در پیوند با حمله اخیر اسرائیل به ایران و فضای پساجنگ ۱۲روزه، معنای مضاعفی دارد و نشان می‌دهد که تهران خواهان بازگشت روابط با باکو به سطحی است که بتواند نگرانی‌های امنیتی خود را در چارچوب گفت‌وگو مطرح کند.

آیا فصل تازه‌ای آغاز شده است؟

سفر عراقچی به باکو نشانه‌ای روشن از تلاش تهران و باکو برای خروج از دوران سوءتفاهم‌ها و بازسازی اعتماد است که با آغاز دولت چهاردهم با جدیت پیگیری شده است. اگرچه اختلافات همچنان وجود دارد، اما پیام مشترک دیدارهای دیروز این بود که روابط دو کشور بر پایه منافع راهبردی، تاریخ مشترک و ضرورت‌های ژئوپلیتیک، ظرفیت و ضرورت بازسازی دارد.

در شرایطی که منطقه قفقاز در آستانه نظم جدیدی قرار گرفته و رقابت قدرت‌های خارجی در حال افزایش است، این سفر می‌تواند فرصتی تاریخی برای تهران و باکو باشد تا مسیرهای همکاری را دوباره تعریف کنند، روابط تجاری و فرهنگی را بر پایه ریشه‌های مشترک گسترش دهند و از ظرفیت ژئوپلیتیک خود برای شکل‌دادن به آینده‌ای باثبات و پیش‌بینی‌پذیر استفاده کنند. اگر مسیر آغازشده در این سفر ادامه یابد، شاید بتوان گفت فصل جدیدی در روابط دو کشور در حال ورق‌خوردن است؛ فصلی که در آن، رود ارس نه مرز جدایی، بلکه پلی برای همکاری و اعتمادسازی خواهد بود.

ایران و دوروی سکه شورا

ادامه از صفحه ۲

علاوه بر ظریف، ناتالی توتچی، مدیر مؤسسه امور بین‌المللی ایتالیا و تریتا پارسی، معاون اجرائی اندیشکده «کوئینسی برای حکمرانی مسئولانه» در واشنگتن، در اداره و تحلیل مباحث نشست حضور داشتند.

حرکت روی خط توازن

شورای همکاری خلیج فارس با این دو موضع ظاهرا متضاد، تصویر پیچیده‌ای از سیاست منطقه‌ای خود ارائه کرده است. از یک سو، بیانیه تازه این شورا در واکنش به اظهارات اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران، بار دیگر بر ادعاهای سابق درباره جزایر سه‌گانه و میدان گازی آرش تأکید کرد و عملا نشان داد نگاه ضدایرانی همچنان یکی از ارکان سیاست رسمی کشورهای عضو این شوراست. در سوی دیگر، سخنان جاسم البدیوی، دبیرکل شورای همکاری، در مجمع دوحه نشان می‌دهد که کشورهای عربی منطقه نمی‌توانند نقش و اهمیت ایران در نظم امنیتی و اقتصادی منطقه را نادیده بگیرند.

او با تأکید بر ثبات و شکوفایی تهران، خواستار تمرکز بر آینده مشترک و بهره‌گیری از تجربیات اقتصادی و توسعه‌ای کشورهای خلیج فارس برای همکاری با ایران شد. این اظهارات نشان می‌دهد برخلاف لحن بیانیه رسمی، بازیگران این شورا به‌خوبی واقف هستند که ایران یک بازیگر کلیدی در معادلات منطقه‌ای است و هرگونه تلاش برای نادیده‌گرفتن جایگاه تهران می‌تواند منجر به بی‌ثباتی در خلیج فارس شود.به این ترتیب، شورای همکاری خلیج فارس روی یک خط باریک توازن حرکت می‌کند؛ از یک سو بر ادعاهای ارضی و منافع خود تأکید دارد و از سوی دیگر، نمی‌تواند جایگاه استراتژیک ایران را در روابط منطقه‌ای و امنیتی نادیده بگیرد. این وضعیت، سیاست این شورا را به نوعی دوگانه و متناقض کرده است؛ سیاستی که هم‌زمان هم فشار علیه ایران را حفظ می‌کند و هم ضرورت گفت‌وگو و تعامل را برای مدیریت بحران‌ها و حفظ ثبات منطقه می‌پذیرد.

چنین دوگانگی‌ای نشان می‌دهد که تهران نه‌تنها تحت فشار ادعای حقوقی و سیاسی قرار دارد، بلکه جایگاهش به‌عنوان بازیگر موازنه‌ساز در منطقه همچنان برای کشورهای خلیج فارس حذف‌نشدنی است.

گزارش «شرق» از دیدار وزیر خارجه ترکیه و عراق درباره ایران

بازیگری تهران؛ نقش کلیدی در ثبات منطقه

موسی موحد: فؤاد حسین و هاکان فیدان، وزیران خارجه عراق و ترکیه در حاشیه مجمع دوحه دیدار و درباره مجموعه‌ای از موضوعات دوجانبه و منطقه‌ای رایزنی کردند. دو طرف با تمرکز بر گسترش همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی، تحولات منطقه به‌ویژه اوضاع سوریه را بررسی و بر حمایت از ثبات سیاسی و اقتصادی در این کشور و ضرورت تقویت سرمایه‌گذاری و پروژه‌های توسعه‌ای تأکید کردند. در این دیدار، «پرونده ایران» نیز مورد گفت‌وگو قرار گرفت و بغداد و آنکارا بر لزوم کاهش تنش در منطقه و حرکت به‌سوی راه‌حل‌های سیاسی مبتنی بر گفت‌وگو و تفاهم برای تقویت امنیت جمعی تأکید کردند. فؤاد حسین گزارشی از آخرین تحولات داخلی عراق، از جمله موفقیت در برگزاری انتخابات و روند تشکیل دولت ارائه داد. در پایان، دو کشور بر ادامه هماهنگی، رایزنی‌های مستمر و اتکا بر پیوندهای تاریخی و جغرافیایی مشترک تأکید کردند.

تحولات شتابان عراق؛ از امنیت تا سیاست

تحولات اخیر عراق نشان می‌دهد این کشور در مرحله‌ای تازه از پیچیدگی امنیتی و سیاسی قرار گرفته است؛ مرحله‌ای که تنها با یک تهدید مشخص قابل فهم نیست، بلکه محصول هم‌زمانی چند سطح متفاوت از فشارهاست. دیدار فؤاد حسین با هاکان فیدان در دوحه نیز دقیقا در بستری شکل گرفت که عراق از شمال تا جنوب در معرض بازتعریف توازن قدرت قرار گرفته است. در سطح امنیتی، حملات پهپادی، انفجارهای پراکنده، هدف قرارگرفتن زیرساخت‌های انرژی و رشد تحرکات گروه‌های مسلح غیردولتی، تصویر روشنی از بازگشت «بی‌ثباتی سیال» در عراق ارائه می‌دهد. تنها در هفته‌های اخیر، گزارش‌هایی از افزایش پرواز پهپادهای ناشناس در استان‌های شمالی، حمله به تأسیسات نفتی و انرژی در اقلیم کردستان الانبار منتشر شد. این وقایع هم‌زمان با فشارهای سیاسی داخلی به‌ویژه در جریان تعیین نخست‌وزیر جدید و تشکیل دولت پس از انتخابات، نوعی گره دوگانه ایجاد کرده است که در آن بحران‌های امنیتی و سیاسی یکدیگر را بازتولید می‌کنند. از سوی دیگر، رقابت بازیگران خارجی نیز این وضعیت را تشدید کرده است. آمریکا به‌دنبال تثبیت حضور خود در عراق و مهار نفوذ ایران است؛ ایران بر حفظ محور مقاومت تأکید دارد؛ ترکیه امنیت مرزی و پرونده پ.ک.ک را در اولویت می‌بیند و کشورهای عربی در حال بازتعریف نقش اقتصادی خود در عراق هستند. این هم‌پوشانی اهداف، بغداد را ناگزیر کرده است به سمت دیپلماسی فعال‌تر حرکت کند تا بتواند انواع فشارها را تعدیل و از تبدیل عراق به میدان درگیری نیابتی جلوگیری کند. در سطح سیاست داخلی نیز عراق با شرایط حساسی مواجه است. مذاکرات طولانی برای تشکیل دولت، رقابت گروه‌های شیعی، نقش‌آفرینی فزاینده احزاب کردی و سنی و فشار افکار عمومی نسبت به فساد و ناکارآمدی، همگی موجب شده‌اند دولت آینده عراق هنوز چشم‌انداز روشنی نداشته باشد. فؤاد حسین در دیدار با فیدان ناگزیر بود تصویری از این وضعیت پیچیده ارائه دهد و تأکید کند که حفظ ثبات داخلی اولویت بغداد است. در چنین محیطی، رایزنی با ترکیه نه‌تنها جنبه دوجانبه داشت، بلکه برای بغداد به‌معنای مدیریت فشارهای خارجی و تلاش برای ایجاد توازن منطقه‌ای نیز بود. عراق می‌داند که تنها با فعال‌کردن دیپلماسی و تقویت همکاری‌های اقتصادی با همسایگان می‌تواند از فشار لایه‌های مختلف تهدید بکاهد. بنابراین، این دیدار بیش از آنکه یک ملاقات تشریفاتی باشد، یک اقدام راهبردی برای عبور از مرحله جدیدی از بی‌ثباتی بود.

پرونده پ.ک.ک و چالش‌های کردی؛ نقطه اتصال بغداد و آنکارا

پرونده پ.ک.ک همواره یکی از مهم‌ترین محورهای رایزنی میان بغداد و آنکارا بوده و این بار در دیدار فؤاد حسین و هاکان فیدان، جایگاهی حتی حیاتی‌تر یافت. علت روشن است. تحولات چند ماه اخیر در معادلات کردی پس از خلع سلاح پ.ک.ک و تأثیر آن بر شمال عراق این منطقه را در آستانه ورود به دور تازه‌ای از مناسبات امنیتی و دیپلماتیک قرار داده است.

بنابراین باید گفت که خلع سلاح پ.ک.ک، تحولی راهبردی در وضعیت امنیتی و سیاسی منطقه ایجاد کرده است. این اقدام تاریخی که با حمایت ترکیه و نظارت بین‌المللی دنبال می‌شود، نه‌تنها فعالیت‌های نظامی پ.ک.ک را کاهش می‌دهد، بلکه فضای لازم را برای بازتعریف سیاسی و دیپلماتیک گروه‌های کردی فراهم می‌آورد. به این ترتیب، پرونده کردی از یک مسئله صرفا امنیتی به معادله‌ای پیچیده تبدیل شده که محور آن ترکیبی از سیاست داخلی، گفت‌وگوهای بین‌المللی و بازتعریف روابط میان احزاب کردی است. تحولات کردی فراتر از مرزهای ترکیه است و شمال عراق را نیز تحت تأثیر قرار داده است. مناطق تحت نفوذ پ.ک.ک مانند سنجار و ارتفاعات قندیل، کلید ثبات مرزی و امنیت منطقه‌ای هستند و خلع سلاح می‌تواند امکان کنترل دولت مرکزی بغداد بر این مناطق را افزایش دهد. اخبار مطرح‌شده درباره احتمال دیدار عبدالله اوجالان با مظلوم کوبانی، رهبر حزب دموکراتیک کردهای سوریه نیز نشان می‌دهد که معادلات کردی به سطح بین‌المللی گسترش یافته و روابط میان کردهای عراق و سوریه در حال بازتنظیم است.

در این میان، جایگاه ایران به‌عنوان یک بازیگر موازنه‌ساز اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. تهران همواره در پرونده کردی نقش کلیدی ایفا کرده است و حضور دیپلماتیک و ارتباطات با احزاب کردی، امکان حفظ ثبات نسبی و اثرگذاری بر روند خلع سلاح را برای بغداد و آنکارا فراهم می‌کند. ایران می‌تواند ضمن ایجاد توازن میان احزاب کردی و دولت مرکزی عراق، از فرسایش نفوذ خود جلوگیری کرده و نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌دهی به نظم امنیتی شمال عراق ایفا کند.

برای بغداد، این شرایط هم فرصت و هم چالش است. کاهش فعالیت‌های نظامی پ.ک.ک، امکان تقویت حاکمیت دولت مرکزی را فراهم می‌کند، اما مدیریت تداوم روند خلع سلاح و تعامل با احزاب کردی نیازمند دقت دیپلماتیک و هماهنگی با تهران و آنکاراست. سفر فؤاد حسین به دوحه و گفت‌وگو با هاکان فیدان در این چارچوب اهمیت پیدا می‌کند؛ مذاکراتی که نه‌تنها کاهش تنش‌ها را هدف قرار می‌دهد، بلکه چارچوبی برای مدیریت معادلات تازه کردی و تضمین حضور ایران به‌عنوان اهرم موازنه‌ساز ایجاد می‌کند.

چرا ایران در مرکز رایزنی‌ها قرار گرفت؟

با وجود تعدد مسائل دوجانبه بین بغداد و آنکارا، آنچه دیدار فؤاد حسین و هاکان فیدان را در سطح منطقه‌ای برجسته کرد، «پرونده ایران» بود؛ پرونده‌ای که عملا فراتر از موضوعی عادی است و به‌نوعی به ستون خاورمیانه امروز تبدیل شده. هر دو کشور به‌خوبی می‌دانند که نقش ایران در تحولات عراق و سوریه به‌حدی تعیین‌کننده است که هیچ ساختار امنیتی پایداری بدون مشارکت تهران به نتیجه نخواهد رسید. این واقعیت باعث شد محور ایران به یکی از اصلی‌ترین بخش‌های گفت‌وگو تبدیل شود.

برای عراق، ایران نه‌تنها یک کشور همسایه، بلکه بازیگری است که هرگونه تغییر در سطح تنش‌های منطقه‌ای آن بلافاصله بر خاک عراق اثر می‌گذارد. بغداد به‌خوبی می‌داند که افزایش تنش میان ایران و آمریکا، یا میان ایران و اسرائیل، می‌تواند این کشور را وارد دور جدیدی از مواجهات غیرمستقیم کند. بنابراین تلاش می‌کند نقش میانجی و متوازن‌کننده خود را حفظ کرده و حتی تقویت کند.

ترکیه نیز به سهم خود ملاحظات عمیقی درباره ایران دارد. همکاری و رقابت تهران-آنکارا در سوریه، عراق، انرژی و قفقاز جنوبی، روابط دو کشور را پیچیده، اما ناگسستنی کرده است. ترکیه می‌داند که اگر روابط ایران با قدرت‌های جهانی وارد فاز تنشی شود، کل معادلات منطقه دگرگون می‌شود؛ از مسیرهای انرژی تا سوریه و پرونده‌های امنیتی شمال عراق. بنابراین آنکارا نیز به‌دنبال کاهش اصطکاک با تهران و یافتن نقاط مشترک راهبردی است.

از سوی دیگر، تحولات سال ۲۰۲۵ پس از بازگشت ترامپ در کنار چرخش عربستان و تلاش امارات برای توازن‌سازی، کل منطقه را در آستانه آرایش امنیتی جدیدی قرار داده است. در چنین فضایی، بغداد و آنکارا نیاز دارند پیش از آنکه روندها تشدید شود، تصویر مشترکی از نقش ایران داشته باشند. در این چارچوب، گفت‌وگو درباره ایران نه یک موضوع فرعی، بلکه عنصر مرکزی تلاش برای ایجاد ثبات منطقه‌ای است. به‌همین‌دلیل، می‌توان گفت رایزنی درباره ایران مهم‌ترین بخش این دیدار بود و نشان داد که آینده امنیت خاورمیانه همچنان در گرو فهم روابط و رقابت‌های پیرامون تهران است.

تعارض منافع مدیران سابق نظارتی در صندوق‌های بازنشستگی

وقتی سمت نظارتی می‌تواند نردبان سمت مدیریتی شود

فرشید فرحناکیان
حقوق‌دان

نماینده نهاد نظارتی در صندوق‌های بازنشستگی ممکن است در زمان نظارت، تصمیماتی اتخاذ کند که در آینده به نفع خود یا شبکه روابطش باشد؛ بنابراین کاهش ریسک سوءاستفاده، حفظ اعتماد عمومی و تقویت سلامت نظام اداری سبب شد «دستورالعمل نحوه احراز صلاحیت مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های تابع و وابسته صندوق‌های بازنشستگی اعم از کشوری و لشکری و تأمین اجتماعی و همچنین افرادی که به نمایندگی صاحب سهم در شرکت‌های مذکور به‌عنوان عضو هیئت‌مدیره/هیئت عامل معرفی می‌شوند» در تاریخ ۱۴۰۴/۷/۲ از طرف هیئت وزیران تصویب شود. این مصوبه درواقع نقشه اجرائی بند (ث) ماده (۲۸) قانون برنامه هفتم پیشرفت است که هدف آن پیشگیری از تعارض منافع و استقرار نظام جامع سلامت اداری است. به موجب این بند: «وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری سازمان، سازمان اداری و استخدامی کشور، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح مکلف است ظرف سه ماه از لازم‌الاجراشدن این قانون، دستورالعمل نحوه احراز صلاحیت مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های تابع و وابسته صندوق‌های بازنشستگی اعم از کشوری و لشکری و تأمین اجتماعی و همچنین افرادی را که به نمایندگی صاحب‌سهم در شرکت‌های مذکور به‌عنوان عضو هیئت‌مدیره/هیئت عامل معرفی می‌شوند، تهیه کند و به تصویب هیئت وزیران برساند». مقرره کلیدی این دستورالعمل «گذشت حداقل دو سال از پایان دوران تصدی مسئولیت یا سمت نظارتی در دستگاه‌های نظارتی عضو شورای هماهنگی دستگاه‌های نظارتی موضوع ماده ۲۸ قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد» متشکل از: رؤسای دیوان محاسبات کشور، کمیسیون اصل نودم (۹۰) مجلس شورای اسلامی، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، وزارت اطلاعات، سازمان برنامه و بودجه کشور و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به‌عنوان شرط انتخاب و انتصاب در پست‌های مدیریتی موضوع این دستورالعمل (بند ۸ ماده ۶) است. محدودیت دوساله برای نمایندگان نهادهای نظارتی در صندوق‌های بازنشستگی، ریشه در نظریه «چرخش در گردان» (Revolving Door) دارد؛ مفهومی که در حقوق اداری و سیاست‌گذاری عمومی به‌خوبی شناخته‌شده است. در این نظریه، مشکل اصلی زمانی ایجاد می‌شود که یک فرد در سمت نظارتی (مثلا نماینده نهاد نظارتی در هیئت‌مدیره صندوق بازنشستگی) و برای اخذ سمت اجرائی یا مدیریتی در آتی (مثلا مدیرعامل یا مشاور اجرائی در همان صندوق یا شرکت‌های وابسته) فعالیت می‌کند. بدون محدودیت زمانی و نظارت مؤثر، دو خطر کلیدی بروز می‌کند: (۱) تضعیف اعتماد عمومی: وقتی افراد می‌توانند بلافاصله پس از نظارت، وارد مدیریت شوند، عموم مردم و ذی‌نفعان صندوق ممکن است فرض کنند تصمیمات نظارتی پیشین تحت تأثیر منافع آینده گرفته شده‌اند. این مسئله باعث کاهش اعتماد به بی‌طرفی و شفافیت نهادهای نظارتی می‌شود. (۲) تعارض منافع ساختاری: فردی که پیش‌ازاین بر عملکرد مدیران صندوق نظارت داشته، اکنون می‌تواند تصمیماتی اتخاذ کند که منافع شخصی یا گروهی او را تأمین کند. چنین وضعیتی نه یک تخلف فردی، بلکه یک مشکل ساختاری و نهادی است؛ زیرا سیستم به خودی خود مسیر فساد و بهره‌برداری را هموار کرده است.

درنتیجه، دوره دوساله یا «Cooling-off Period» به‌عنوان سدی بین نقش نظارتی و اجرائی عمل می‌کند. این فاصله زمانی، امکان می‌دهد: روابط و اطلاعات حساس فرد گذشته، در تصمیمات اجرائی جدید تأثیرگذار نباشد؛ اعتماد عمومی به سلامت فرایندها حفظ شود و انگیزه مدیران سابق برای سوءاستفاده از نفوذ خود کاهش یابد. از منظر حکمرانی خوب، این قاعده یکی از ابزارهای رایج در نظام‌های حقوقی تطبیقی است؛ برای مثال: در اتحادیه اروپا، مدیران کمیسیون پس از پایان دوره خدمت تا ۱۸ ماه نمی‌توانند در شرکت‌هایی که قبلا با آنها در ارتباط اداری بوده‌اند، مشغول شوند. در ایالات متحده، قانون اخلاق در خدمت عمومی (Ethics in Government Act) محدودیت‌های چندساله مشابهی را اعمال می‌کند؛ بنابراین این دستورالعمل از منظر فلسفه سیاست‌گذاری، در جهت درست مبارزه با فساد و ارتقای سلامت اداری است. این دستورالعمل، گامی مهم اما ناقص در راستای ارتقای سلامت نظام اداری است. از منظر سیاست عمومی، این مصوبه: در مسیر پیشگیری از تعارض منافع حرکت می‌کند؛ اما از منظر حقوق اداری، به اصل تناسب، شفافیت و قابلیت اجرا کم‌توجه است و از نظر سیاست‌گذاری، در فقدان قانون جامع تعارض منافع، به صورت جزیره‌ای و کم‌اثر اجرا خواهد شد.

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی

شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران
منطقه اهواز

دستگاه مناقصه گزار : شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران – منطقه اهواز به نشانی اهواز، میدان شهید بندر ، جنب سپاه پاسداران شرکت ملی پخش فراورده های نفتی منطقه اهواز

ردیف	عنوان	شرح
۱	موضوع مناقصه	اداره‌امور واجرای حجمی زمانی عملیات انبار نفت نظامیه واندیمشک
۲	مدت اجرای قرارداد	یکسال شمسی
۳	برآورد پایه	۱/۲۶۷/۶۵۲/۴۲۷/۴۲۶ ریال
۴	مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۴۲/۴۶۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۵	نوع تضمین	یکی از تضامین قابل قبول آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوب ۹۴/۰۹/۲۲ و به مبلغ اعلامی فوق (در صورت واریز نقدی به شماره حساب دو طرفه ۱۰۰۱۷۰۰۰۰۰۰۲۱۷۲۵۸۸۰۲۰۰۰۸ با شناسه ۱۴۰۰۷۴۷۸۴۵۸ نزد بانک ملی) می باشد (ضمانتنامه بانک های پاسارگارد ، سپه و کارگزاران آنها و ارایه هرگونه چک قابل قبول نیست)
۶	تاریخ انتشار در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت	روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ ساعت ۸ صبح
۷	مهلت دریافت اسناد مناقصه و ارزیابی کیفی از سامانه ستاد	تا ساعت ۱۴:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۴
۸	مهلت ارسال اسناد مناقصه و ارزیابی کیفی در سامانه ستاد	تا ساعت ۱۴:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۸
۹	تاریخ و محل جلسه توجیهی / بازدید	راس ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۱ در سالن جلسات انبار نفت نظامیه اهواز
۱۰	محل و نحوه دریافت و تسلیم پیشنهادات : دریافت اسناد مناقصه و فرم های ارزیابی و تسلیم پاکات الف (تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار) پاکت ب (اسنادومدارک مناقصه) پاکت ج(پیشنهاد قیمت) و پاکت ارزیابی	در مهلت مقرر با مراجعه به سایت www.setadiran.ir اسناد را دریافت و پس از بارگزاری کلیه پاکات تکمیل شده در سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) رسید آنرا به همراه اصل پاکت الف (تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار) بصورت لاک و مهر و امضاء شده به دبیرخانه کمیسیون مناقصات شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منطقه اهواز واقع در اهواز، میدان شهید بندر – جنب سپاه پاسداران ، شرکت ملی پخش فراورده های نفتی منطقه اهواز تحویل نمایند. شرکتهای حاضر در مناقصه باید کلیه اسناد و پاکات تکمیل شده را در مهلت مقرر در سامانه بارگذاری نمایند در غیر اینصورت و با ادعای تحویل اصل مستندات پاکت الف صرفا به صورت فیزیکی به دبیرخانه کمیسیون مناقصات مورد پذیرش نبوده و به صلاحدید مناقصه گذار از مناقصه کنار گذاشته میشود و حق هرگونه اعتراض در مراجع اداری و قضایی را از خود سلب می نماید . لازم است متقاضیان در صورت عدم عضویت قبلی در سایت مذکورثبت نام نموده و نسبت به دریافت گواهی امضای دیجیتال جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند .
۱۱	شرایط متقاضیان	۱- ارائه گواهی تعیین صلاحیت فعالیت (دارای اعتبار) از اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی که در آن مناقصه گر مجاز به فعالیت در بخش الف) خدمات عمومی ب) نگهداری و خدمات فضای سبز ج) تعمیر و نگهداری د) تاسیسات باشد تبصره : در صورتیکه محل صدور گواهینامه تعیین صلاحیت فعالیت از استانی به غیر از استان محل فعالیت (استان خوزستان) باشد اخذ و ارائه تاییدیه گواهینامه موصوف از اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی استان خوزستان توسط برنده مناقصه الزامی است. توضیح اینکه تامین اعتبار گواهینامه مورد اشاره در بند ۱ در طول مدت فرآیند تشریفات برگزاری مناقصه و اجرای کار ، لازم و به عهده شرکت کننده در مناقصه می باشد. ۲- احراز امتیاز قابل قبول (حداقل ۵۰ امتیاز) بر اساس معیارهای ۱- ارزیابی کیفی پیمانکاران (حداقل ۵۰ امتیاز) ۲- ارزیابی توانمندی بهداشت ، ایمنی و زیست محیطی (HSE) (حداقل ۵۰ امتیاز) ۳- ارائه کپی از ۱- کلیه صفحات اساسنامه شرکت ۲- آگهی تاسیس شرکت و آخرین آگهی تغییرات در روزنامه رسمی ۳- کد اقتصادی و شناسه ملی الزامی است. ۴- کلیه متقاضیانی که در شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منطقه اهواز در حال حاضر دارای ۲ پیمان می باشند مجاز به شرکت در این مناقصه نمی باشند. ۵- کلیه صفحات فرم های پیش نویس قرارداد و شرح کارهای مناقصه باید به امضای تعهد آور (فرد مجاز طبق اساسنامه) برسد و در صورت تغییر امضای فرد مجاز می بایست گواهی امضاء ارائه گردد. ۶- عدم ممنوع المعامله بودن در سطح کلیه شرکتها (در صورت قرار داشتن در لیست شرکتهای ممنوع المعامله ، سپرده شرکت در مناقصه به نفع مناقصه گزار ضبط خواهد گردید) ۷- ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده معتبر مربوط به سالهای ۱۴۰۲ یا ۱۴۰۳ که توسط سازمان حسابرسی یا اعضای جامعه حسابداران رسمی انجام شده باشد. ۸- عدم ارائه مدارک فوق و یا عدم تحقق هر یک از شروط مندرج در این آگهی و سایر شرایط مندرج در اسناد مناقصه موجب رد صلاحیت مناقصه گر خواهد شد.
۱۲	تاریخ و مکان گشایش پاکات ارزیابی	از ساعت ۸ صبح سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۹ در سالن جلسات شرکت به نشانی مناقصه گذار
۱۳	تاریخ اعتبار پیشنهادات	سه ماه بعد از بازگشایی پاکات نرخ
۱۴	حداقل تعداد مناقصه گران جهت گشایش پاکات	حداقل ۳ مناقصه گر
۱۵	سایر شرایط و زمانبندی	وفق اسناد مناقصه و گزیده شرایط اسناد (ضروری است متقاضی کلیه اسناد مناقصه و صورتجلسه توجیهی قبل از پیشنهاد نرخ را دریافت ، مطالعه و اطلاعات و مدارک درخواستی را از طریق سامانه ستاد ارایه نماید)

• متن آگهی و اسناد بارگذاری شده در سایتهای http://monaghese.niopdc.ir و http://iets.mporg.ir صرفا جهت اطلاع و رویت بوده و ضروری است کلیه مراحل برگزاری مناقصه اعم از برداشت اسناد و سایر مراحل در بستر سامانه www.setadiran.ir انجام گردد . بدیهی است بارگزاری (آپلود) و ارسال مدارک مورد نیاز و ارایه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها صرفاً پس از دریافت (دانلود) اسناد مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و ضروری است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام را در سایت مذکور و دریافت گواهی دیجیتال الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند . اطلاعات تماس سامانه تدارکات الکترونیک دولت(ستاد) جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : مرکز تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱ دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۷۳۷-۰۲۱ و فاکس ۸۸۹۵۵۹۵۳-۰۲۱ می باشد.
•اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استانها در سایت سامانه www.setadiran.ir بخش ثبت نام/پروفایل تامین کننده/مناقصه گر موجود است .

شناسه آگهی : ۲۰۶۴۳۲۷
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۹/۱۷ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۹/۱۸
۵۷۰۰